

► Άποψη

Ο θρίαμβος του λαϊκισμού

■ Παρά τη σθεναρή αντίδρασή του για σκεδόν 24 μήνες, ο πρωθυπουργός, βλέποντας εκλογές στον ορίζοντα, αποφάσισε να ενδώσει στον λαϊκισμό. Οι υπουργοποίσεις Γακουμάτου, Ντινόπουλου, Παπακώστα, Βούλτεψη, αλλά και Γκερέκου ή Λοβέρδου, δείχνουν ότι το μήνυμα της κάλπης ελάφθη. Όσο και αν μοιάζει στενάχωρο, η κυβέρνηση ερμήνευε το αποτέλεσμα των εκλογών ως ότι ο κόσμος αποτάσσεται τον εκσυγχρονισμό και τις μεταρρυθμίσεις και ζητά επιστροφή στο φαύλο παρελθόν. Αυτό που απομένει να μάθουμε ■ ΣΕΛ. 2

Ο Θρίαμβος του Παιδικισμού

■ Συνέχεια από ΣΕΛ. 1

είναι αν πρόκειται μόνο για μια κίνηση-«βιτρίνα» (προς ικανοποίηση του κοινού αισθήματος) ή θα συνδευτεί από αλλαγή πολιτικής. Τα πρώτα δείγματα γραφής, πάντως, συνηγορούν υπέρ της δεύτερης άποψης. Ήδη από την Πλέιπτη άρχισαν τα όργανα, με τον υπουργό Παιδείας να ζητά να εξαιρεθεί το υπουργείο του από τις απολύτεις δημοσίων υπαλλήλων. Η δια-

φωνία του κ. Λοβέρδου δεν εδράζεται, προφανώς, σε κάποια προσωπική αξιολόγηση των εργαζομένων. Μόλις δύο ημέρες πριν ανέλαβε το υπουργείο, άλλωστε. Μια πιο ακριβή εικόνα θα έχουμε σίγουρα με την έλευση της τρόικας. Αυτό, όμως, που ήδη φαίνεται ξεκάθαρα είναι οι προθέσεις. Η κυβερνητική εκπρόσωπος δεν δίστασε να «στολίσει» το ΔΝΤ, τους τεχνοκράτες, ακόμα

και τον νέο ΥΠΟΙΚ. Πολλοί υπουργοί έχουν ήδη συντηθεί με συνδικαλιστές και συντεχνίες, καθησυχάζοντάς τους σχετικά με την τύχη της «εργαλειοθήκης» του ΟΟΣΑ. Κάθε φορά που η χώρα δείχνει να βγάζει το κεφάλι έξω από το νερό, το πολιτικό προσωπικό δελεάζεται να άρχισει τους βαλκανικούς τσαμπουκάδες με την τρόικα. Στο παρελθόν πολλοί συνει-

δηποποίησαν ότι «δεν τους παίρνει» και σάλπισαν υποχώρηση. Δυστυχώς, το δέντρο του λαϊκισμού καρποφορεί εντατικά στη χώρα και πάντοτε θα βρίσκεται κάποιος ελαφρόμυαλος που θα θεωρεί ότι, με την πρωική του στάση, μπορεί να γίνει το σύμβολο της αντίστασης. Ελπίζουμε, απλώς, οι Ευρωπαίοι να μη γνωρίζουν το ανέκδοτο με τον γρύλο...